

Guàrdies civils vigilen els accessos de la nova presó de Palma, inaugurada l'any 1999.

El TSJB creu adequat el preu que s'abonà a Asima pel solar on se construí la nova presó de Palma

L'Estat pagà 3 milions i els propietaris en volien 32

PILAR RIPOLL. Palma.

La Sala Contenciosa del Tribunal Superior ha confirmat la legalitat de la decisió adoptada pel Jurat Provincial d'Expropiació Forçosa, que fixà el preu del solar on es construí la nova presó de Palma. Els terrenys eren propietat de l'Associació Sindical d'Industrials de Mallorca (Asima), que considerà escassos els 3.304.770 pessetes que li pagaren i avaluà el cost del terreny en 32'6 milions.

La parcel·la 28 del polígon 13 tenia una superfície de 0'87 hectàrees i l'origen del procediment d'expropiació es determinà per la declaració d'utilitat pública d'un projecte d'obra per a la construcció d'un nou recinte penitenciari a Palma. El solar estava classificat al Pla General d'Ordenació Urbana de Palma com a no urbanitzable, qualificació confirmada per la Comissió Insular d'Urbanisme el desembre de 1995.

El Consell de Ministres declarà el gener de 1996 la utilitat pública de la finalitat amb la qual s'havien d'afectar els terrenys necessaris per a la nova presó i declarà la ocupació com a urgent.

Quan s'aixecà l'acta prèvia d'expropiació, Asima al·legà que els

terrenys tenien caràcter urbà, mentre que l'informe de l'Administració especificava que no estava construït i s'hi cultivava cereal d'hivern. També hi havia 10 ametlers.

Asima valorà cadascun dels 8.700 metres quadrats a 2.973 pessetes; la impossibilitat de construcció, en 5 milions; la supressió de l'accés directe a la carretera de Sóller, en 500.000 pessetes, quantitats que, amb el 5% d'afecció, sumaven 32.604.495 pessetes.

L'Administració, per

la seva part, establí un preu total de 3.270.750 pessetes després de descartar, com a objectes a valorar, els relatius a la impossibilitat de construcció i accessibilitat. També entengué que els terrenys havien de ser abonats a 350 pessetes el metre quadrat, la qual cosa donava un preu de 3.045.000 pessetes, i hi afegí 70.000 pessetes dels 10 ametlers i el 5% d'afecció. Una vegada analitzat el recurs d'Asima, finalment el Jurat pagà els 3'3 milions.

El magistrat ponent, Gabriel Fiol Gomila, recorda sentències anteriors en què s'ha establert que l'expropiació forçosa es fonamenta en la preferència dels interessos públics davant les concretes situacions privades, que en cada cas resulten sacrificades. Per això, els expropiats han de ser compensats amb la garantia constitucional de «l'equilibri raonable del valor real o de substitució, però en cap cas de millora».

La sentència ressalta la importància de la qualificació dels terrenys com a no urbanitzables dins del PGOU, declaració que no es varià amb la revisió del planejament realitzada el 1995. D'acord amb aquest instrument urbanístic, el solar tenia un destí agrícola ramader.

Apunt

Presumpció d'incert

El TSJB recordà jurisprudència del Tribunal Suprem per desestimar el recurs d'Asima, com ara la sentència del 17 de febrer de 1997 que estableix que «les resolucions dels jurats d'Expropiació gaudeixen d'una presumpció d'incert que està basada en la competència, especialització i presumible objectivitat dels seus components». El TSJB conclou que la valoració del jurat fou la més adient des del punt de vista legal.